

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Zory Šmolkové ve věci žalobce **P. C.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem v Kolíně, Legerova 148, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 79628/2015 ze dne 28. 7. 2015, ve věci bodového hodnocení řidičů,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 2. 10. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2015 č. j. MSK 79628/2015 (dále jen napadené rozhodnutí), které je podle žalobce rozhodnutím nezákonným. Žalovaný porušil zásadu právní jistoty, neboť rozhodl jinak, než správní orgány v jiných řízeních. Při rozhodování vyšel z podkladů, které nebyly způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Vycházel pouze z oznámení o přestupku, což nemůže být dostatečným důkazem, neboť musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím. Rozhodnutí v předmětných blokových řízeních nesplňují individualizaci skutku, neboť jsou zde použity nedovolené zkratky, přičemž u rozhodnutí za překročení nejvyšší povolené rychlosti přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, v případě

rozhodnutí o porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce, či jinak manipulovat, s telefonním přístrojem, není dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy aj.“; z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a kde, aby bylo zřejmé, že se přestupek stal na pozemní komunikaci či mimo ni, údaje v rozhodnutí musí být čitelné, srozumitelné a přehledné; dále se žalovaný nezabýval tím, zda je uvedena právní kvalifikace jak u přestupků samotných, tak i povinností stanovených zákonem.

Žalobce konkrétně zpochybnil pokutový blok ze dne 22. 7. 2014, kde je podle něj uvedena vadná právní kvalifikace, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné místo spáchání přestupkového jednání, je zde užito zkratkovitého vyjádření formátem „rychlost“ a není zde přezkoumatelným způsobem uvedena právní kvalifikace. Tytéž námitky žalobce vznesl k pokutovému bloku ze dne 16. 1. 2014. K pokutovému bloku ze dne 22. 5. 2012 žalobce kromě námítky vadné právní kvalifikace, pochybnosti o věcné příslušnosti orgánů, jež rozhodnutí v blokové řízení vydal, a nespecifikování místa spáchání přestupkového jednání, dále namítl, že popis skutku ve formátu „telefonování“ je zkratkovitý a nepřezkoumatelný. Dále namítl nepřezkoumatelnost uvedené právní kvalifikace. K pokutovému bloku ze dne 31. 5. 2011 žalobce namítl vadnou právní kvalifikaci, rovněž vznesl pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí o blokovém řízení vydal, namítl zkratkovitost popisu přestupkového jednání ve formátu „rychlost obec“, a namítl, že není seznatelně jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání; též namítl nepřezkoumatelnost uvedené právní kvalifikace. Žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 127/2014-39 navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Podle žalovaného všechna rozhodnutí o přestupcích žalobce, spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, jsou dostatečně určitá, neboť odpovídají popisu skutku, který jako určitý a srozumitelný shledal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 120/2014-39, v němž jako způsobilý podklad pro záznam bodů byl posouzen pokutový blok, ve kterém byl přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti popsán pouze jako „50/69/66“ ve spojení s „ust. § 18/4 zákona č. 361/2000 Sb.“ K námitce, že dostatečným popisem přestupku není popis skutku „telefonování za jízdy aj.“ žalovaný uvedl, že ani v jednom z dvou bloků, které se týkají přestupku spočívajícím v porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem za jízdy, není skutek popsán žalobcem uvedeným způsobem, ale naopak způsobem, který přestupkové jednání vystihuje, konkrétně „řidič držel za jízdy v ruce hovorové zařízení § 7/1c z. č. 361/2000 Sb.“ v bloku ze dne 3. 9. 2010 a „držení hovorového zařízení, § 7/1a z. č. 361/2000 Sb.“ v bloku ze dne 22. 5. 2012. K námitce, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kdy a kde mělo dojít ke spáchání přestupku, aby bylo možné vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci, žalovaný uvedl, že se jedná o obecnou námitku, která není nijak specifikována. Žalobce neuvádí, které rozhodnutí neobsahuje místo a čas spáchání přestupku, resp. v čem tento popis je nedostatečný. Podle žalovaného všechna podkladová rozhodnutí popis skutku v tomto směru obsahují dostatečně určitě a srozumitelně. Námitka, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, je podle žalovaného opět námitkou obecnou; žalobce neuvádí, kterého konkrétního pokutového bloku se tato námitka týká a žalovaný všechny pokutové bloky považuje za čitelné, srozumitelné a přehledné. Dále, podle

názoru žalovaného, neuvedení právní kvalifikace porušené povinnosti sama o sobě nezakládá nezpůsobilost takového rozhodnutí jako podkladu pro záznam bodů, nadto všechna podkladová rozhodnutí právní kvalifikaci obsahují.

Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění byly žalobci doručeny dne 6. 8. 2014. Žalobce proti oznámení podal námitky. Městský úřad Orlová (dále jen „správní orgán I. stupně“) v řízení o námitkách postupně vyžádal od Policie ČR ověřené kopie pokutových bloků, konkrétně pokutového bloku série FC/2013 č. C1687642 z 22. 7. 2014, série FC/2013 č. C1671556 ze dne 16. 1. 2014, série CM/2010 č. M4929640 z 22. 5. 2012, série CM/2010 č. M4934951 z 31. 5. 2011, série UB/2008 č. B2897513 z 3. 9. 2013, série NF/2007 č. F158735 ze dne 13. 8. 2010 a série CM/2010 č. M5102701 z 25. 8. 2010. Součástí spisu by od počátku příkaz Magistrátu města Olomouc ze dne 3. 6. 2013. Správní orgán I. stupně o námitkách rozhodl nejprve dne 28. 11. 2014 sp. zn. MUOR 73684/2014, kterým námitky zamítl, a poté, co bylo toto rozhodnutí zrušeno žalovaným k odvolání žalobce, rozhodl po doplnění dokazování dne 12. 5. 2015 pod sp. zn. MUOR34306/2015 tak, že námitky žalobce zamítl jako bezdůvodné a všechny provedené záznamy ke dni 22. 7. 2014, potvrdil, neboť všechny napadené záznamy o bodech prověřil a neshledal přitom žádné nesrovnalosti.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém správnímu orgánu I. stupně vytýkal, že se nezabýval celkovým stavem věci, nezajistil veškeré podklady pro vydání rozhodnutí, především i způsobilé podklady pro rozhodnutí ve věci záznamu v bodovém hodnocení řidiče, rozhodnutí, která jsou podkladem pro provedené záznamy, jsou nepřezkoumatelné a nepřesvědčivé, jsou v nich nesprávně a střídavě užívány zkratky, skutková podstata přestupku je uvedena nedostatečně, neboť chybí jasné uvedení místa spáchání přestupkového jednání a jiné rozhodné skutečnosti. Oznámení od Policie ČR či Městské policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení nemůže být dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existuje způsobilý podklad.

Žalovaný odvolání žalobce zamítl v napadeném rozhodnutí. Námitku, že správní orgán I. stupně vycházel pouze z oznámení o uložení pokuty od Policie ČR či Městské policie, odmítl jako nepřipadnou, neboť správní orgán I. stupně si podkladová rozhodnutí od příslušného orgánu vyžádal a při prověřování záznamů z nich vycházel; rovněž se zabýval tím, zda za pravomocně vyřešené přestupky byly zaznamenány body ve smyslu přílohy k zákonu o silničním provozu a zda jsou splněny podmínky pro záznam bodů v registru řidičů. Správní orgán I. stupně se zabýval každým jednotlivým blokem a učinil konkrétní popis jednání žalobce plynoucí z oznámení, který je zcela srozumitelný i pro neodbornou veřejnost. Co se týče použití zkratek, pak popis jednání zkratkou „R – rychlost“ byl ojedinele užít na

pokutovém bloku Policie ČR ze dne 25. 8. 2010 série CM/2010 č. M5102701 a ze dne 31. 5. 2011 série CM/2010 č. M4934951, přičemž žalovaný má za to, že z podoby pokutového bloku je zcela zřejmé, že jednání žalobce jako přestupce spočívá v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, v obou případech 50 km/h v obci, jízdou o zde uvedené rychlosti, v prvním 64 km/h po provedení odečtu tolerance měření, v druhém případě 60 km/h, přičemž pro zamezení veškerých pochyb je zde odkaz na užití § 18 odst. 4 zákona 361/2000 Sb., v účinném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“). Pro zápisy těchto skutečností byla použita zkratka, v prvním případě 50/67/64 obec, v druhém 50/63/60, což je zkratka, kterou jako přípustnou z hlediska srozumitelnosti a určitosti shledal i Nejvyšší správní soud dne 28. 8. 2014 v rozsudku č. j. 4 As 127/2014. Vzhledem k tomu, že odvolání žalobce není důvodné, žalovaný nevyhověl požadavku žalobce na zrušení napadeného rozhodnutí a odvolání zamítl.

K jednotlivým žalobním bodům krajský soud po jejich přezkoumání učinil následující závěry:

Žalobce v žalobě tvrdil, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť žalovaný a správní orgán I. stupně vycházeli pouze z oznámení Policie ČR o spáchání přestupku a nikoliv z předmětných rozhodnutí, kterými jsou v daném případě pokutové bloky. Tato námitka žalobce není důvodná, neboť jak z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak z napadeného rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že správní orgán I. stupně si právě k této námitce žalobce vyžádal předmětné pokutové bloky a nevycházel tak pouze z příslušného oznámení a spáchání přestupku. Žaloba tak z tohoto důvodu důvodná není.

Nedůvodná je rovněž námitka žalobce, že žalovaný ani správní orgán I. stupně neposuzovali podkladová rozhodnutí z hlediska dostatečné individualizace skutku. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval tím, zda z předmětných pokutových bloků vyplývá, že se přestupku dopustil žalobce, zda je popis skutku dostatečně určitý, a to s ohledem na vznesené výtky žalobce, týkající se užitých zkratk, a kdy a kde se přestupku dopustil, a dospěl k závěru, že v tomto směru pokutové bloky všechny náležitosti správního rozhodnutí mají, neboť jsou v tomto směru určité. S tím se krajský soud ztotožňuje.

Vymezením přestupku na pokutovém bloku vydaném v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, se zabýval Nejvyšší správní soud opakovaně, zejména v rozsudku, citovaném žalobcem i žalovaným, ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39, s tím, že v řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů jsou formální a obsahové nedostatky pokutových bloků relevantními námitkami pouze do té míry, dokud jsou schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam, což je nutné posuzovat v každém konkrétním případě. Žalobcem vznesené námitky tomuto testu však neodpovídají a žalovaný se s nimi v tomto smyslu jednoznačně vypořádal.

Na blocích, jejichž neurčitost žalobce namítá, je vytýkané jednání popsáno konkrétně takto:

- v pokutovém bloku ze dne 22. 7. 2014 série FC/2013 č. C1687642 je uvedeno v kolonce „přestupkové jednání – doba, místo a popis“ text „22. 7. 2014 v 14:26 hodin Zlín-Kostelec ul. Štípská č. p. 48 § 18/4 zákona č. 361/2000 Sb. rychlost v obci

50/63/60 km/h VW X“, v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ uvedeno „125c/1f4 zákona č. 361/2000 Sb.“,

- v pokutovém bloku ze dne 16. 1. 2014 série FC/2013 č. C1671556 je v kolonce „přestupkové jednání – doba, místo a popis“ text „16. 1. 2014 v 15:39 hodin Fryšták, sil.II/490, U domu č. p. 144, směr jízdy Holešov, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci RO-50/70/67, RZ: X“, v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ text „125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“,

- v pokutovém bloku ze dne 22. 5. 2012 série CM/2010 č. M4929640 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „v 14:22 hod Fryšták – ul. Holešovská RZ:X § 7/1c, z.č. 361/2000 Sb., VW Passat, držení hovorového zařízení“,

- v pokutovém bloku ze dne 31. 5. 2011 série CM/2010 č. M4934951 je v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“ uveden text „10:55 – Zlín – Štípa č. p.119 RO 50/63/60 § 18/4 z.č. 361/2000 Sb.“

Z bloků ze dne 22. 7. 2014, 16. 1. 2014 a 31. 5. 2011 tak jasně vyplývá, že žalobce se vytýkaného jednání, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h v obci, dopustil, jakým způsobem a kdy a kde se tak stalo. Popis porušené povinnosti je ve všech případech explicitně vyjádřen a je rovněž vyjádřena právní kvalifikace, tedy je uveden odkaz na příslušné ustanovení, který je dostatečně určitý a srozumitelný; zkratka „§ 18/4“ je podle názoru soudu dostatečně vypovídající a určující ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, zkratka „§ 125c/1f4“ určuje ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu a zkratka „§7/1c“ určuje ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Co se týká užití zkratk „50/63/60“, „50/70/67“ a „50/63/60“, dostatečnou určitost těchto zkratk a jejich srozumitelnost v kombinaci na příslušnou právní kvalifikaci shledal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39, body odůvodnění 19-25. Ze zkratky vyplývá překročení nejvyšší povolené rychlosti v daném místě, která činí ve všech třech případech 50 km/h (první číselný údaj) jízdou o rychlosti naměřené 63 km/h, 70 km/h a 63 km/h (druhý číselný údaj), která je po odečtu odchylky tolerance měření stanovena na 60 km/h, 67 km/h a 60 km/h (třetí číselný údaj), tedy matematickým výpočtem se dochází k překročení nejvyšší povolené rychlosti o 10 km/h v prvním případě, 13 km/h v druhém případě a 10 km/h v třetím případě. Užití těchto zkratk není důvodem pro nedostatečnou srozumitelnost v popisu jednání, jak správně žalovaný dovodil, a žaloba tak v této části důvodná není.

Zkratka „telefonování“ nebyla na předmětném pokutovém bloku z 22. 5. 2012 použita, naopak, jednání bylo popsáno slovy „držení hovorového zařízení“, což v kombinaci s odkazem ustanovení § 7 odst. 1 písm. c), zákona o silničním provozu, ze kterého vyplývá řidiči zákaz při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, krajský soud shodně s žalovaným považuje za dostatečně srozumitelný a nezaměnitelný popis skutku; ani v této části tak žaloba není důvodná.

Krajský soud se rovněž ztotožnil se závěrem žalovaného, že místo spáchání přestupkového jednání je dostatečně určité a co se týče pochyb o tom, zda přestupek byl spáchán na soukromém pozemku či pozemní komunikaci, tuto námitku krajský soud ve shodě s žalovaným považuje za spekulativní, když žalobce ani netvrdí, že by ke spáchání přestupku mělo dojít jinde než na pozemní komunikaci. Pouze pro úplnost krajský soud dodává, že obsah pokutového bloku je nutno posuzovat

komplexně, tedy pokud je datum jednání uvedeno nikoliv v kolonce „doba, místo a popis přestupkového jednání“, ale pouze u údaje o datu vystavení, jak je tomu u bloku série C/2010 č. M4934951 z 31. 5. 2011 a v bloku série CM/2010 č. M4929640 z 22. 5. 2012, jedná se o popis dostatečně jednoznačný s ohledem na specifika blokového řízení, vyplývající z ustanovení § 84 a násl. zákona o přestupcích, a bloky nejsou ani z tohoto způsobu nezpůsobilými podklady pro zápis bodů.

Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že všechny pokutové bloky jsou v popisu skutku popsány srozumitelně, čitelně a splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, kdy a kde se tak stalo. Pokutové bloky jsou proto způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů a žaloba tak není důvodná. Pro úplnost krajský soud dodává, že předložené pokutové bloky, u kterých měl Nejvyšší správní soud shledat nedostatečnou individualizaci skutku, na žalobcův případ nedopadají, neboť nevykazují žádné shodné znaky s posuzovanými pokutovými bloky, a rozhodnutí žalovaného tak není v rozporu s ustálenou judikaturou ve shodných věcech.

Vzhledem k tomu, že žaloba není důvodná, krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).

V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 27. dubna 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu